

בית משפט לתביעות קטנות בנצרת

ב' אב תשע"ד, 29 יולי 2014

ת"ק 14-04-15906 יעקובוביץ נ' ביג זול ישראל 1997 בע"מ

תיק חיצוני :

בפני כב' הרשם הבכיר אלעד טל

עומרי יעקובוביץ

תובעים

נגד

ביג זול ישראל 1997 בע"מ

נתבעים

פסק דין

1. בפניי תביעת התובע כנגד הנתבעת ולפיה הפרה את הוראות סעיף 30(א) לחוק התקשורת (בזק ושירותים) התשמ"ב – 1982.

טענות הצדדים

2. לטענת התובע, הנתבעת שלחה למכשיר הסלולרי שברשותו מסרוני פרסומת בשנת 2013. נסיונותיו לפנות באתר האינטרנט של הנתבעת ולמחלקת שירות לקוחות בסניף הנתבעת בנצרת עילית על מנת להסיר שמו מרשימת התפוצה שלה לא צלחו. רק לאחר שפנה לארגון אמון הציבור לסייע לו במגעיו מול הנתבעת להסרת שמו מרשימת התפוצה, הודיעה הנתבעת ביום 7.1.14 כי שמו מרשימת התפוצה הוסר מיום כתיבת המכתב. אולם, חרף הודעת הנתבעת כאמור נשלחו אליו לאחר קבלת ההודעה 12 מסרונים נשוא התביעה ועל כן זכאי הוא לפיצויים לדוגמא בהתאם להוראות סעיף 30(א) לחוק התקשורת (בזק ושירותים) התשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק הנ"ל") בעלות של 1,000 ₪ לכל מסרון, ובסה"כ – 12,000 ₪.

3. לטענת הנתבעת, התובע חתם על אישור לשליחת מסרונים ועל כן היתה זכאית לשלוח לו מסרונים עובר לפנייתו אליה.

עוד מטילה הנתבעת ספק בטענת התובע לפיה המסרונים – שצולמו על ידי התובע וצורפו לכתב התביעה - אכן בוצעו בשנת 2014 ולא בשנת 2013, זאת מאחר ובמסרונים מופיע יום וחודש בלבד ללא ציון השנה. לטענתה, אם אכן נשלחו המסרונים בשנת 2013, אין התובע זכאי לפיצוי כלשהו שכן מכתבה בדבר הסרת שמו מרשימת התפוצה הוא מחודש 1/2014. עוד טוענת התובעת כי גם אם העובדות הנטענות על ידי התובע נכונות, הדעת אינה נותנת כי תפיץ פרסומות העולות לה כסף רב, ללקוח שאינו מעוניין בכך, עובדה העלולה להביאו

בית משפט לתביעות קטנות בנצרת

ב' אב תשע"ד, 29 יולי 2014

ת"ק 14-04-15906 יעקובוביץ נ' ביג זול ישראל 1997 בע"מ

תיק חיצוני:

להדרת רגליו מסניפיה. על כן, וככל ששלחה מסרונים אלו לאחר הודעתה לתובע על הסרת שמו מרשימת התפוצה, הדבר נעשה בתום לב.

4. ביום 20.7.14 התקיימה ישיבה בפניי ולאחר שלא ניתן היה להביא את הצדדים לידי פשרה, נחקר התובע ולאחר מכן נציג הנתבעת והצדדים סיכמו טענותיהם בעל פה.

דיון

5. בטרם אדרש לשאלה האם הנתבעת הפרה את הוראותיו של הסעיף הנ"ל, אבחן את טענות הסף שהעלתה, ולפיה לא הוכח כי המסרונים שהעתק מהם צירף התובע לתביעה נשלחו בשנת 2014.

6. בעניין זה טען התובע, שעשה עליי רושם מהימן למדי בעדותו כי לשם הוכחת שנת משלוח המסרונים פנה לחברת פלאפון שהשיבה לו כי עליו לפתור את הנושא בעצמו, התובע אף הציג בפניי את מכתב חברת פלאפון ואת המסרונים ששמורים במכשיר שברשותו, 7 במספר, המצויים כולם תחת קובץ הנושא תאריך 21.5.14. לדבריו, לא כל המסרונים נשמרו שכן המכשיר עבר פרמוט לאחרונה.

על כן, משהוכחו בפניי 7 מתוך 12 המסרונים, התואמים אף את המועדים שנטענו בכתב התביעה, ואת שנת משלוחם, אני קובע כי התובע עמד בנטל הראיה המוטל עליו במשפט אזרחי, על פי מאזן ההסתברויות וכי הוכח בפניי שהנתבעת שלחה מסרונים אלו לאחר הודעתה כי שמו של התובע הוסר מרשימת התפוצה.

7. באשר לטענתה של הנתבעת לפיה לא הוכח כי מספר הנייד שצויין בפניית ארגון אמון הציבור הוא אותו נייד שאליו נשלחו ההודעות, הרי מעבר לעובדה שטענה זו הועלתה רק במסגרת הסיכומים והיא בבחינת הרחבת חזית אסורה, אני מניח כי הנתבעת בדקה את הטענה לפיה היא שולחת מסרונים למספר הטלפון ששמו צויין בפניית ארגון אמון הציבור ולו היתה מוצאת כי לא שלחה את המסרונים למספר זה, היתה מוצאת לציין עובדה זו במכתבה מיום 7.1.14.

8. משהוכח בפניי כי המסרונים ששלחה הנתבעת נשלחו לאחר הודעתה לפיה הסירה את שמו של התובע מרשימת התפוצה, אפנה לסעיפי החוק ואבחן האם משלוח מסרונים אלו תואם את הוראות החוק הנ"ל.

בית משפט לתביעות קטנות בנצרת

ב' אב תשע"ד, 29 יולי 2014

ת"ק 14-04-15906 יעקובוביץ נ' ביג זול ישראל 1997 בע"מ

תיק חיצוני :

9. על פי סעיף 30א(ב) לחוק הנ"ל:

"לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה"

בענייננו נטען על ידי הנתבעת, ואף התובע לא חלק על כך כי בעבר אישר לצרף את שמו לרשימת התפוצה של הנתבעת ועל כן זכאית היתה הנתבעת לשלוח מסרונים על פי הוראות החוק, עובר להודעתה על הסרת שמו מרשימת התפוצה.

10. השלב הבא הרלוונטי לענייננו הוא בדרך מתן הודעת הסירוב מטעם הנמען, כאמור בסעיף 30א(ד) לחוק הנ"ל:

"הסכים הנמען לקבל דברי פרסומת לפי הוראות סעיף קטן (ב) או לא הודיע על סירובו לקבלם לפי הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הוא, בכל עת, להודיע למפרסם על סירובו לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל שניתנה (בסעיף זה – הודעת סירוב); הודעת הסירוב לא תהיה כרוכה בתשלום, למעט עלות משלוח ההודעה; הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען"

בענייננו, אין חולק כי התובע מסר הודעת סירוב בכתב באמצעות ארגון אמון הציבור והנתבעת קיבלה הודעה זו, על פי מכתבה שצורף לכתב התביעה.

11. עתה אפנה לבדיקת עמידתם של המסרונים שנשלחו לתובע לאחר הודעת הנתבעת על הסרת שמו מרשימת התפוצה, בדרישות החוק הנ"ל על פי סעיף 30א(ה)(1) :

"(1) מפרסם המשגר דבר פרסומת בהתאם להוראות סעיף זה יציין בו את הפרטים האלה באופן בולט וברור, שאין בו כדי להטעות:
(א) היותו דבר פרסומת; המילה "פרסומת" תופיע בתחילת

בית משפט לתביעות קטנות בנצרת

ב' אב תשע"ד, 29 יולי 2014

ת"ק 14-04-15906 יעקובוביץ נ' ביג זול ישראל 1997 בע"מ

תיק חיצוני:

1 דבר הפרסומת, ואם דבר הפרסומת משוגר באמצעות
2 הודעה אלקטרונית – בכותרת ההודעה;

3 (ב) שמו של המפרסם, כתובתו ודרכי יצירת הקשר עמו;

4 (ג) זכותו של הנמען לשלוח, בכל עת, הודעת סירוב כאמור

5 בסעיף קטן (ד), ודרך אפשרית למשלוח הודעה כאמור

6 שהיא פשוטה וסבירה בנסיבות העניין, ואם דבר

7 הפרסומת משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית – כתובת

8 תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת

9 סירוב.

10 (2) על אף הוראות פסקה (1), מפרסם המשגר דבר פרסומת באמצעות

11 הודעת מסר קצר יציין בדבר הפרסומת רק את שמו ואת דרכי

12 יצירת הקשר עמו לצורך מתן הודעת סירוב.

13
14 המסרונים שהוצגו בפניי ושהעתק מהם צורף לכתב התביעה אינם עומדים בתנאי החוק:
15 נעדרת דרישת הגדרת המסרון כ"פרסומת"; שמו של המפרסם מופיע אולם אין כל דרכי
16 יצירת קשר עימו ואפשרות למתן הודעת סירוב.

17
18 12. אי עמידה בתנאי החוק כרוכה בסנקציה כספית למפר אותו, והוא "פיצויים לדוגמא" בסכום
19 שלא עולה על 1,000 ₪ למפר את החוק "ביודעין", כאמור בסעיף 30א(י) לחוק הנ"ל:

20
21 "(י) (1) שוגר דבר פרסומת ביודעין בניגוד להוראות סעיף זה,

22 רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים

23 בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000

24 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד

25 להוראות סעיף זה;"

26
27 החוק יוצר חזקה של משלוח פרסומת ביודעין למפר את הוראות החוק כאשר על המפר
28 הנטל להוכיח אחרת אולם לא תהיה לו כל הגנה במקרים המנויים בסעיף 30א(י)(5)
29 לחוק הנ"ל:

30
31 "חזקה על מפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף זה, שעשה

32 כך ביודעין כאמור בפסקה (1), אלא אם כן הוכיח אחרת; לעניין זה, לא

33 תהיה למפרסם הגנה במקרים המפורטים להלן:

34 (א) שיגור דבר הפרסומת נעשה לאחר שניתנה למפרסם הודעת סירוב

בית משפט לתביעות קטנות בנצרת

ב' אב תשע"ד, 29 יולי 2014

ת"ק 14-04-15906 יעקובוביץ נ' ביג זול ישראל 1997 בע"מ

תיק חיצוני:

- מאת הנמען כאמור בסעיף קטן (ד);
- (ב) המפרסם שיגר בעבר דבר פרסומת לנמען בניגוד להוראות סעיף זה, אף אם לא ביודעין;
- (ג) דבר הפרסומת שוגר לנמען לפי רשימה של נמענים או מספרי טלפון, לפי העניין, שהורכבו בהתאם לרצף אקראי של אותיות, ספרות או סימנים אחרים, או שילוב שלהם, כולם או חלקם."
- משקבעתי כי משלוח המסרונים נעשה שניתנה הודעת סירוב מאת התובע, לא זכאית הנתבעת להגנה כלשהי, היא שיגרה את דבר הפרסומת ביודעין ועליה לפצות את התובע בהתאם להוראות החוק.
13. באשר לשיקולים בדבר גובה הנזק קובע החוק כללים אלו בסעיף 30א(י)(3) לחוק הנ"ל:
- "בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:
- (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
- (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;
- (ג) היקף ההפרה;
- (4) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מזכותו של הנמען לפיצויים לפי סעיף קטן (ט) או לכל סעד אחר, בשל אותה הפרה;"
14. סעיף 30א הנ"ל זכה בימים אלו להתייחסות ספציפית של בית המשפט העליון ברע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (ניתן ביום 27.7.14) ושם התייחס כבוד השופט א. רובינשטיין לשיקולים העומדים בבסיס החלטתו של השופט הפוסק פיצויים לדוגמה על פי חוק זה:
- "כשלעצמי סבורני, כי אין צורך לקבוע הנחיה גורפת באשר להיקף הפיצוי לדוגמה, אולם עם זאת בפסיקת פיצוי כאמור יש ליתן ביטוי חזק ומוחשי לכך שהמחוקק רואה בו כלי אכיפה מרכזי של סעיף 30א(א) ואמצעי אפקטיבי להרתעת הרבים; הדברים אינם יכולים להיות ברמה ההצהרתית. על-כן, לטעמי, בבואם לפסוק פיצוי לדוגמה לפי סעיף 30א(י) לחוק התקשורת, על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב המחוקק – 1,000 ש"ח – נקודת מוצא, ממנה

בית משפט לתביעות קטנות בנצרת

ב' אב תשע"ד, 29 יולי 2014

ת"ק 14-04-15906 יעקובוביץ נ' ביג זול ישראל 1997 בע"מ

תיק חיצוני:

כמובן ניתן להפחית, במקרים המתאימים. ברי, כי אין משמעות הדבר שכל אימת שפלוגי יפר את סעיף 30א, ייפסק פיצוי לדוגמה בשיעור המרבי הנקוב בחוק, ויש להביא בחשבון את מכלול הנסיבות, לרבות השיקולים המנויים בסעיף 30א(י)(3). הכלל הוא איפוא, כי הסכום הנקוב בסעיף 30א(י)(1) הוא סכום המוצא לפסיקת הפיצוי לדוגמה, ממנו ניתן – בנסיבות המתאימות – להפחית".

15. התנהלות הנתבעת במקרה שבפנינו אינה מצדיקה הפחתה של הפיצוי המקסימלי הקבוע בחוק. הנקודות הנבחנות בשאלת גובה הפיצוי הן התנהלותה של הנתבעת ולא של התובע. טענותיה של הנתבעת ולפיהן יכול היה התובע, לאחר שראה שחרף מכתבה לא הסירה את שמו מרשימת התפוצה, לפנות לשירות הלקוחות בסניף הנתבעת המצוי סמוך למקום עבודתו ולהקטין את נזקו אינן רלוונטיות עת אנו דנים בתחולת סעיף 30א הנ"ל:

"הדגש הוא על האופן בו התנהג המעוול ולא על חובתו של הניזוק להקטין את נזקו. ודוק, אין מדובר באמירה בעלת משמעות סמנטית בלבד, שכן החלה של חובת הקטנת הנזק כפשוטה יכולה להביא לכך שסכום הפיצויים יתאפס כליל, שעה שבית משפט יקבע בעניינו של פלוגי כי יכול היה למנוע את הנזק שנגרם לו במאמץ סביר, ועל כן אין מקום לפצותו כלל (וראו לעניין זה י' אדר "הקטנת נזק ואשם תורם" – הילכו השניים יחדיו?" משפט ועסקים י' 381, 395 (2009, התשס"ט). כאמור, הדברים אינם מתיישבים – סבורני – עם כוונת המחוקק לעניין פיצויים מכח סעיף 30א לחוק התקשורת".

לעובדה שלא הסירה את התובע מרשימת התפוצה באמצעותה הפיצה את פרסומותיה חרף התחייבותה, ולעובדה שהמסרונים אותם הפיצה אינם עונים על דרישות החוק ואינם כוללים אופציה למתן הודעת סירוב מצטרף ההסבר המקומם של הנתבעת לאי צירוף אופציית הסירוב למסרונים, מסיבה כלכלית (עמוד 3 לפרוט' שורות 16 – 22):

"ש: מדוע לא הוספתם בהודעות את האפשרות להסיר את עצמי מרשימת התפוצה

ת: אין בחוק משהו שמחייב זאת. פעם בחודש אנחנו כן מכניסים את האפשרות להסרה. זה רק פעם בחודש כי כל מילה נוספת עולה כסף.

שאלת בית המשפט:

ש: נראה לך בסדר שאדם יכול להסיר הודעה רק פעם בחודש

ת: זה מה שאנחנו עושים."

בית משפט לתביעות קטנות בנצרת

ב' אב תשע"ד, 29 יולי 2014

ת"ק 14-04-15906 יעקובוביץ נ' ביג זול ישראל 1997 בע"מ

תיק חיצוני :

מטעמים אלו איני רואה מקום להפחתה כלשהי של הפיצוי הקבוע בחוק.
16. עם זאת, איני עומד לחייב את הנתבעת בעלותם של כל 12 המסרונים הנטענים על ידי התובע אלא בעלות של 7 בלבד, שכן אלו המסרונים היחידים שנשמרו על ידי התובע ושעלה בידו להוכיחם.

על כן, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 7,000 ₪ בצירוף אגרת בית משפט ששולמה על ידו בסך 120 ₪ וכן הוצאות משפט בסך 250 ₪.

הסכומים המפורטים לעיל ישולמו תוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין על ידי הנתבעת שאם לא כן ישאו הפרשי הצמדה וריבית מיום פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

ניתן היום, ב' אב תשע"ד, 29 יולי 2014, בהעדר הצדדים.

אלעד טל, רשם בכיר